

De Ezel

Kerstverhaal voor heel de familie
door Frans Busschots

Inlichtingen en opvoeringsvoorwaarden bij ALMO

De ezel. Kerstverhaal door Frans Busschots

Personen:

Heren: 5

Rudra: een ruige en behaarde kerel. Verkoper van ezels. Hij maakt er ook geen geheim van dat hij ezels verkoopt die niet van hem zijn. Is niet te vertrouwen.

Ramo: ruige kerel

Jozef: vriend van Maria. Zeer minzaam persoon

Dames: 6

Maria: vriendin van Jozef

Elian, vrouw van Ramo

Bazin van de herberg

Dienster 1

Dienster 2

Sprekende ezels:

Simba: vrouw, mager

Londra: man/vrouw ambetante ezel, bij voorkeur man

Toktok: man/vrouw lieve ezel, bij voorkeur man

Een ezel loopt op zijn twee voeten en is voor de rest “gekleed” als een echte ezel (zelfs met staartje).

Decor:

Bijna bij iedere scène wordt het decor veranderd. Daarom zijn “bomen” en “rotsblokken” en ander decor rollend opgesteld. Doeken als achterwand kunnen natuurlijk ook helpen.

Een voortoneel kan ook meer ruimte geven.

Afhankelijk van de mogelijkheden kan men sommige scènes samenvoegen.

Scène 1

De koop van de ezel

Decor: berglandschap met wat gebouwen in de achtergrond (einde van de stad) en enkele rotsblokken, verspreid over het podium. Links vooraan een kraal voor ezels die te koop aangeboden worden. Gewoon twee lange stokken bakenen de kraal af van de rest. De ezels kunnen niet gaan lopen. De ezels kunnen wel met elkaar praten, maar de mensen horen niets. Zij horen de mensen natuurlijk wel.

De ezels Simba, Londra en Toktok bevinden zich in de kraal en bewegen zich een beetje onrustig. Van rechts achteraan komt Rudra op met een zweep in de hand. Hij ziet er boosaardig uit.

Rudra (blijft op enkele meters afstand van de ezels staan. Met luide stem terwijl hij zijn zweep laat knallen) Ha, hier zijn ze dan. Mijn ezels. (loopt langs de kraal) Jullie gaan mij nog wat gouden zilverlingen of gewoon van die bruine muntstukjes opbrengen, (knippert met de vingers) of misschien toch niet zo veel. Het probleem dat ik met jullie en jullie soortgenoten heb, is dat er teveel gegeten wordt. (kijkt naar de ezels die ondertussen wat rustiger worden en naar Rudra kijken). De aankoopsom valt meestal mee, zeker als ik het over Simba (wijst naar de ezel die Jozef later zal kopen) en consoorten heb. Het is voor de derde keer dat ik hem te koop kan aanbieden. De derde keer! Wegens zijn atletische gestalte is hij een gegeerd product. En omdat hij er meestal in slaagt om te vluchten is hij meestal terug voor mij beschikbaar. Enfin: ik wil nu niet zeggen dat hij met hangende oortjes bij mij komt, neen, hij zit terug in mijn kraal voordat hij het zelf beseft. Ezels willen bij mij zijn omdat ze zo lekker eten krijgen. En veel!

Londra (een ambetante ezel, tot Toktok een brave ezel) Die denkt dat hij een weldoener is. Moest ik een mens zijn dan zou hij eens wat zien! Ik gaf hem zeker een shot tegen zijn achterste zodat hij als een ster over de grote berg schoot.

Toktok Zo kwaad is hij nu toch ook weer niet.

Londra Juist. Voor een half kommetje graan krijgen we wel twintig stokslagen.

Toktok Alles wend. Als jij gisteren een beetje had meegewerkt, dan was je meteen verkocht geweest.

Londra (verontwaardigd) Aan zo een dikke madam! Om zo een gewicht te dragen had ik best een paar pootjes meer kunnen gebruiken onder mijn smal lijfje. Mijn rug is nu al bijna gebarsten. Wie werkt er nu graag? Wie kwam er nu op het gedacht om ezels te gebruiken als lastdieren? Er lopen zoveel schapen rond! En die doen niets. Dat is toch niet eerlijk!

Rudra (inspecteert de ruggen van de ezels) HMM. Het wordt tijd dat ik ze nog eens een pittige behandeling geef.

Toktok (tot Londra) Wat bedoelt hij daarmee?

Simba Twintig zweepslagen. Dan doet je rug zoveel pijn dat je niet meer aan eten denkt. En eventuele kopers die aan je rug voelen denken dat je alleen uit lekker mals vlees bestaat. Een ezel die niet graag werkt is meteen geschikt voor die fameuze kookpotjes.

Toktok Maar je moet niet bang zijn, beste kerel! Daarbij: het kan je maar een keer overkomen. En de gedachte dat anderen jou lekker vinden, is toch ook hoopvol! Hoop doet leven.

Londra Liever veel leven dan veel hoop!

Ramo (een ruige kerel, die een ezel wilt kopen, komt op van rechts achter, blijft staan, ziet dan de ezels en Rudra en stapt er resoluut naar toe.) Goede dag, heer!

Rudra (met lichte buiging) Ook een goede dag, heer. Jij wenst een ezel te kopen?

Ramo Hoe kun je het raden? (kijkt naar de 3 ezels)

Rudra Zien er goed uit. En ze zijn al geroedeerd. Ze kennen de woestijnwegen op hun duimpje. Taai en pezig en stevige poten die het warme zand gewoon zijn. Moest ik geen verkoper zijn, ik zou zo een ezelsleven wel willen meemaken.

Ramo (lacht, maar is niet overtuigd van wat Rudra zegt) Klasse. (kijkt nogmaals, maar met meer aandacht naar de 3 ezels) Ze staan nog niet lang in jouw stal, vermoed ik.

Rudra Waarom?

Ramo Ze, ze missen ... stijl!

Rudra Wat? Stijl, wat is dat? Dit is hier geen paleis van een of andere rijke heer. Deze dieren zijn werkers. Zij zijn alleen maar gelukkig als ze zware lasten kunnen dragen. Zij dragen lasten tot 4 maal hun gewicht en zelfs meer als het moet. En aan rusten denken ze nooit. Altijd maar vooruit! En zo hoort het ook.

Londra (tot Toktok) Amai mijn oor. Is dat een getrapte ezel, onze baas!

Toktok Die verkoopt ons toch niet aan een of ander vrouwtje dat zweert bij van die lelijke stoofpotjes.

Simba Ik wil werken en op een eerlijke manier mijn eten en drinken verdienen. Maar dat wilt niet zeggen dat ik de hele dag nat moet zijn van het zweet. Daarbij: zweet stinkt.

Toktok Ja, dat heb ik ook al eens horen zeggen. Alhoewel ik graag ezelszweet ruik.

Simba Als het maar niet van jou komt!

Ramo Er zit te weinig vlees rond die beenderen. Geen stijl, waarde heer. Als je een huis koopt dan wil je toch ook dat het een huis is. Met dak en al.

Rudra Te veel vlees is ook niet goed. Dan zijn ze te rond en is er geen plaats meer voor zware pakken. Zo tussen de beenderen wat plaats om de lading vast te kunnen leggen is prima.

Ramo Ik zie dat jij een ervaren verkoper bent, heer. Met jouw soort zie ik het wel zitten. Stielmannen zei mijn vader vroeger. Van man tot man. En eerlijk als goud.

Londra (vertrouwelijk tot Toktok) Als me dat geen bedrieger is.

Toktok Wie bedoel je?

Londra Onze baas natuurlijk. Maar die andere is ook een bedrieger.

Simba Soort zoekt soort.

Rudra Moet je hun tanden eens zien?

Ramo Geen slecht idee. Ik heb echter liever dat je ze ieder een paar zweepslagen geeft. Zo tegen de bovenkant van de achterpoten. Dan zie ik meteen wat ik wil zien.

Rudra Ik mijn dieren slagen? Maar meneer toch! Waar is uw fatsoen? Dieren behandel je met eerbied en zachtheid. (laat zijn zweep knallen) Je zou toch niet willen...

Ramo (geruststellend) Goed, goed. Ja, natuurlijk. Je hebt gelijk. (kijkt nogmaals naar de 3 ezels) Pezen zitten er genoeg in die poten. Wat kosten die dieren?

Rudra (wijst met zweep. Eerst naar Simba) Dat is Simba 12, de twee anderen ieder 10. Ze zijn ietsje kleiner en hebben minder ervaring. Maar zeker zoveel pezen. Het zijn werkers, geachte heer.

Ramo (loopt rond de ezels) Prijzig. Voor die grote 8 en die andere 6 lijkt me meer dan voldoende.

Rudra Ezels zijn duur, in deze periode van het jaar. Iedereen wil de woestijn intrekken. En dan moet je natuurlijk over klasse materiaal beschikken. Jouw leven kan er van af hangen. Zeg nu niet dat de ervaring van een ezel niet belangrijk is. Vorige week ging een ezel op de loop omdat die schrok van een slang. Op zeker moment stopte de ezel opeens en vloog de ruiter er af, net tegen een grote rotsblok. Zo zie je maar. Mijn ezels zijn ervaren in het lopen in de woestijn. Slangen trappen ze gewoon dood. Dat is het verschil.

Londra (tot Simba en Toktok) Hebben jullie al een slang gezien?

Toktok Een slang, wat is dat?

Simba Moet ik dat gezien hebben? In de woestijn zien mijn ogen alleen iets wat eetbaar is. En water dat riek ik van ver. Zo een geur die veel lijkt op die van dadels. Het schijnt dat slangen eetbaar zijn. Maar als je ze eerst moet doodtrappen dan is de lust over. Met groen gras ben ik al tevreden.

Rudra Dan zijn we het eens? 9 voor een van die twee kleintjes?

Ramo (kijkt naar de 3 ezels) Het zijn mooie ezels!

Rudra Wel dan!

Ramo Maar voor mij niet mooi genoeg. De vrouw van mijn partner zegt altijd dat er best wat ronde beenderen mogen aan zijn. Beenderen met veerkracht, noemt zij dat. Ik noem dat zacht vlees. Maar dat zie ik hier niet. Spijtig want ik wilde echt een viervoeter kopen. (wil zich verwijderen, gaat naar de richting gang waar hij opkwam)

Rudra Wacht nog even, heer. Zo doe je toch geen zaken!

Ramo (draait zich om, kijkt naar Rudra) Neen.

Rudra Komaan zeg!

Ramo Kijk, jij en ik: wij zijn handelaars. Eerlijke mensen, vermoed ik. Alles heeft zijn prijs. Het kan nu wel zijn dat jouw prijs niet mijn prijs is, maar het moet een eerlijke prijs zijn. Tot ziens, heer! (maakt aanstalten om weg te gaan)

Rudra Maar wat is er dan met mijn prijs? Ik heb toch ook vrouw en kinderen en...

Londra Hij heeft nog nooit een vrouw gezien tussen licht en donkere! Bedrieger!

Ramo (groet Rudra en kijkt naar de zon, vertrouwelijk) Ik ben op een stoofpotjesfeest uitgenodigd. Schaap. En veel kruiden. Het ga je goed, heer. (is plots weg)

Londra Die kerel heeft stijl. Gelukkig voor ons dat schapen ook eetbaar zijn.

Rudra (tot de ezels, doet de zweep knallen) Jullie hebben die heer op de vlucht gejaagd. Straks kunnen jullie kiezen: oud meel of zweepslagen. (zet zich op een rotsblok, legt zweep naast zich neer, vertoont neiging om in slaap te vallen.)

Jozef (de gezel van Maria, komt op van rechts achter. Hij steunt op zijn wandelstok, kijkt rond) Mooi. Hela. Dan is het toch waar: hier staan ezels te koop. Wel een beetje raar. Zijn dat wel echt ezels. Zet zich naast Rudra en legt zich neer. Rust uit)

Rudra (Plots schrikt Rudra, recht met zweep in de hand, met sterke stem) Hallo! Wie ben jij?

Jozef (Zonder stemverheffing) En wie ben jij?

Rudra Kom je een ezel kopen?

Jozef Misschien wel. Daar hou ik van.

Rudra Van wat?

Jozef Van zakenmensen die rustig naar de toekomst kijken. Vertrouwen in de toekomst, heer!

Rudra Jij komt niet uit de streek?

Jozef Toch wel. Van net over de berg.(kijkt rond) Het is hier rustig. Jij ziet er mij een gezonde kerel uit, heer. (met een beetje te dik buikje en armen)

Rudra Ja, zo zou je dat kunnen zeggen. (lacht) Ik eet de overschotjes van de ezels en dat is soms een beetje veel. (lacht als wil hij daarmee zeggen dat hij voldoende eten aan zijn dieren geeft, wat helemaal niet waar is)

Londra (tot Simba en Toktok) Leugenaar! Bedrieger! (Simba en Toktok knikken)

Toktok Dat ziet er helemaal geen koper uit. Een raar heerschap.

Simba Graatmager. Die heeft ook niet veel te eten gehad.

Toktok Die zal alles aan de ezels geven.

Simba Goed idee.

Rudra Van net over de berg, zeg je. Dat is toch nog een hele tijd stappen. Mijn familie woont daar al eeuwen. Zo noemt men dat als men heel lang bedoelt. En als er iemand trouwt en een huisje nodig heeft, dan komt men bij mij aankloppen. We moeten mekaar toch een beetje helpen, niet? En ik reken dan een klein bedragje aan voor mijn werk. Zo blijven we allemaal leven.

Rudra Hout?

(Jozef knikt)

Rudra Helper-timmerman?

Jozef (een beetje afwezig) Timmerman. Ik maak ook het plan op van een nieuwe woning.

Rudra Ja?

Londra Die magere kerel is toch niet zo nederig als ik vermoedde. Hij kan tekenen. Een nieuw huis helemaal zelf ontwerpen en afwerken.

Simba Als je dat kunt dan moet je daarover toch niet verlegen doen?

Londra En wie maakt er een knus huisje voor ons? Met een zacht bedje en een koele voorraadkamer vol lekkere spullen?

Rudra Timmerman. (korter naar Jozef toe) Centjes genoeg dus? (kijkt van Jozef naar de ezels)

Jozef Centjes? Er zijn belangrijkere zaken in het leven.

Rudra (lacht) Met centjes kun je boter kopen. En lekker brood. Zonder centjes moet je meer naar de grond kijken. Ik heb al vreemdelingen op doorreis gras zien eten. Het schijnt dat het ook lekker is. Natuurlijk dat je ook veel woestijnstof binnenspeelt. Alles kan lekker zijn. Arme mensen vinden schapenboter misschien heel lekker, zelfs met schimmel er op. Rijke mensen lusten, na de avondmaaltijd altijd een soort brood, een gebak. Taart noemen ze dat. Al van gehoord?

Jozef Misschien wel.

Rudra Een rijke timmerman. Heerlijk. (tot Jozef) Jij moet een sterke ezel kiezen. Laat je vooral niet kennen. Een paar muntstukken kunnen je geluk bepalen. En een goede ezel moet je goed voedsel geven. Altijd maar aansterken. Een kommetje graan is te weinig per dag.

Londra Hoe kan die dat weten?

Toktok En als hij naar ons kijkt is hij dat vergeten.

Rudra Eten en drinken. En dan vooruit! Heb jij je keuze al gemaakt? (wrijft over de rug van de drie ezels) Klasse, niet?

Jozef Mijn vorige ezel is overleden.

Rudra Ja, dat gaat zo. En dan groeit de behoefte aan een jonge sterke opvolger.

Jozef Kun je zo ongeveer de prijs geven van die ezels?

Rudra Ik kan je de exacte prijs geven. Simba, die grootste, 12 en die twee anderen 10 het stuk, al zou ik mijn prijs moeten aanpassen. Naar boven toe, bedoel ik.

Jozef (lacht) Ik had aan zes en 5 gedacht.

Rudra Ho, dat meen je niet? (tast aan zijn hart) Ho, moeder, waar ligt mijn hart? Wat voel ik nu? Het doet overal pijn.

Jozef Grapje!

Rudra WAT ??

Jozef Ik dacht: die koopman ziet er een flinke kerel uit en die zal wel tegen een grapje kunnen.

Rudra Ja, ja. Tegen een grapje. Ja. Heerlijk. Maar hoe moet ik dat grapje verstaan?

Jozef We doen er twee af en iedereen is tevreden.

Londra Ik heb niet graag dat ze pingelen over ons.

Toktok Dat heeft toch niets te maken met onze waardigheid?

Simba Alleen de winst van die handelaar.

Rudra Ik versta je niet. Hoe moet mijn geldbeurs dat interpreteren? Plus of min?

Jozef Eigenlijk zou ik ze alle drie willen kopen, ze zijn zo lief. (streelt de ezels een voor een)

Londra Nu hoort die handelaar het ook eens van iemand anders. Wij zijn lief!

Jozef Maar, ik ga er maar eentje kopen.

Rudra Eentje maar, heer?

Londra We gaan gescheiden worden, vrienden. Ik voel het.

Toktok Als we niet in een stoofpotje terecht komen, of boven een zanderig vuurtje, dan zien we mekaar vroeg of laat ergens na een heuvel, in een woestijn.

Simba Heerlijke troost.

Toktok Het leven is vooruit, vrienden.

Jozef Kun je mij adviseren? Een beetje goede raad...

Rudra Hoeveel wens je ook weer te betalen? 10 of 12 muntstukjes?

Jozef Jij bent de verkoper.

Rudra Ik stel voor dat jij Simba koopt. Robuust, gedegen, sterk van de morgen tot de avond. En herkauwt meer dan de anderen. Hij werkt aan een hoger rendement.

Jozef Goed. (haalt zijn beurs van onder zijn kleed)

Rudra Wil ik de bodemprijzen nogmaals zeggen, heer?

Londra Die timmerman laat zich in het zak zitten. Die kerel is te eenvoudig.

Simba Echt? Ik heb niet graag een eenvoudige man als baas.

Toktok Alles kan nog meevallen. Misschien is die man verstandiger dan wij denken. Ik had ook meegewild. Alles is beter dan een portie zweepslagen.

Jozef Twaalf, zei je?

Rudra Ja, als het kan. Misschien...

Jozef Had je meer verwacht? Dertien?

Londra Nu is die kerel helemaal gek geworden.

Rudra (neemt de 12 muntstukken in ontvangst, nadat hij nog eens geteld had) Zie je: meestal hebben we een marge. Voor de pingelaars. Eentje er af, of eentje erbij, en dan weer eentje er af... En meestal komt wat eraf ging terug bij, zonder dat de koper dat opmerkt. Een truc, maar die kan ik je niet leren, dat versta je wel, hé!

Jozef De prijs is de prijs.

Rudra Zal ik een dikke koord mee geven, heer? Natuurlijk tegen een zacht prijsje!

Jozef (klopt Simba op de rug) Voor hem hoeft dat niet.

Rudra (vertrouwelijk) Je kunt geen enkele ezel vertrouwen, heer. Eigenlijk zijn ezels net als vrouwen. Wispelturig!

Simba Onnozelaar. Ik ben ook een vrouwtje!

Londra en Toktok lachen

Jozef (vertrouwelijk, met toch een tikkeltje terechtwijzing) Heer, zo zie ik het niet. Kunnen we het hierbij laten?

Rudra Toch geen koord? Hij zal zo gaan lopen, heer. En eens voorbij mijn poort is hij van jou. Als het wat tegenslaat ben je maar even eigenaar van een grote ezel. Vrijheid wordt soms verkeerd geïnterpreteerd.

Simba (tot Toktok en Londra) Tot ziens en denk aan het stoofpotje.

Londra Als ik jou was dan ging ik meteen op de loop.

Toktok Dat kan hij nog altijd. Eerst eens lekker eten, vind ik.

Rudra opent de poort van de kraal en zo kan Simba meteen weglopen, maar die wacht geduldig op het schouderklopje van Jozef. Dan doet Simba een paar pasjes vooruit en wacht op Jozef.

Rudra Heb je dat al eens gezien? (als tegen zichzelf) Een ezel die niet wilt gaan lopen? Vrijheid is toch voor iedereen hetzelfde?

Jozef Nog een prettige dag, geachte heer. Je weet toch dat je te hoog sta met je verkoopprijs? Tot ziens.

Jozef doet enkele passen naar links achteraan, Simba volgt hem, Jozef bekijkt Simba.

Jozef Je schijnt je af te vragen waarom ik je dan zo duur betaald heb? (Simba knikt, Jozef wrijft Simba over zijn kop) Omdat ik je een ware vriend vind. Jij bent een echte ezel. Kom, mijn vrouwtje zal al ongerust zijn. Wees voorzichtig. Met al die hobbelige wegen. En ...jouw eten staat al klaar. Daar zorgt Maria wel voor.

Bij wijze van dankbaarheid wrijft Simba tegen de mantel van Jozef, bijna als een verliefd koppeltje stappen zij verder. Belichting langzaam uit. Jozef en Simba af. Kraal met de 2 ezels en Rudra weg.

Scène 2

Bomen en rotsblokken en andere decorelementen zijn rollend opgesteld. Het verplaatsen van decorelementen moet vlot kunnen gebeuren.

In het midden op een verhoogje zit Maria aan een houten tafeltje. Zij geniet van een stenen bekertje melk.

Belichting naar maximum. Maria staat recht. Zij kijkt naar de verte, naar links.

Maria Niets te zien. Op mannen kun je toch ook niet rekenen. (zet zich opnieuw).

Jozef (roept van in de verte) Maria! (op, tot Simba) Ze zal weer bij de burens zijn. Vrouwen!

Simba Valt wel mee. Je moet wat geduld hebben. (Jozef hoort dat natuurlijk niet) Vrouwen zijn een bron van rijkdom. Alleen moet je de schat willen zien.

Maria (roept) Jozef. Jozef. (zet zich)

Jozef (roept) Maria! Maria! Schatje van mij!

Maria ziet Jozef en is boos op hem.

Maria Jozef, slechte houtkliever van mij, waar was jij? Ik heb je heel de dag gezocht.

Jozef Maria, lief schatje van mij, ik heb je heel de dag moeten missen. Je wist toch dat ik inkopen ging doen? Voor onze reis.

Maria Ja, maar waarom moet dat dan een hele dag duren? Al ons geld is op en je hebt niets gekocht.

Jozef Toch wel, lief schatje van mij! Een ezel! (Simba komt nu naar voor en maakt een typisch ezelgeluid.)

Maria Is dat een ezel? Zo een mager gedrocht? Er is nauwelijks een brokje vlees aan.

Jozef Het gaat hier toch maar om de spieren, Maria. En die heeft hij.

Maria Het is een zij, Jozef!

Jozef En het is precies dat hij alles verstaat wat je zegt. En soms knikt hij. Zij, bedoel ik.

Maria Dat is maar best ook. (loopt rond Simba) Mager en taai. Zal ik je wat graan geven, hoe heet zij Jozef?

Jozef Simba, schatje. Ho, dan ben ik de hele dag met een lief vrouwtje op tocht geweest. Ik wist niet wat er zo prettig aan was. Je zult je aan je mooiste kant moeten laten zien, Maria. Nu zit ik al met twee vrouwen op mijn kot.

Maria (vertrouwelijk) Je kunt mij toch niet met een ezel vergelijken, Jozef?

Jozef (zacht) Neen, schatje. Je kunt soms wel eens iets doms doen, maar daardoor ben je nog geen ezel. Daarbij je hebt een andere lichaamsbouw en je zorgt voor ons kindje. En vind je bij mij eigenschappen van een soort ezel?

Maria Ik denk het niet. Daarbij het is al laat om zoiets te onderzoeken. (tot Simba) Het spijt me, beste, maar ik moet eerst voor een olielamp zorgen. Het is zo donker en dan zien we niet meer wat we zeggen. Kom, Jozef, zet je aan de tafel. Wacht ik haal wat koude melk voor jou. Simba, leg je maar neer op droog gras.

Maria af en terug op met een olielampje en even later met een stenen beker met koude melk. Jozef genoot er van. Even later brengt Maria een houten bord met graan voor Simba, die er van geniet. Ook een houten kom met water.
Het wordt later en later.

Simba Waarom zou ik gaan lopen? Dan moet ik voor mezelf zorgen. Hier brengt men mijn eten op uur en tijd. Echt lekker. En wat een lief vrouwtje. Ik zal haar met liefde dragen. Alleen, zo nu en dan eens. Niet de hele dag. Ik ga mijn ogen dichtdoen, waar zouden Londra en Toktok zijn? Slaapwel, lief vrouwtje en magere houtkliever. Ja, wat is een houtkliever eigenlijk?

Maria en Jozef zitten nog aan de tafel. Maria heeft ondertussen een brok brood gehaald en dat aan Jozef gegeven.

Maria Niet te veel eten!

Jozef Eigenlijk heb ik al genoeg met die koele melk.

Maria Ja? (plots neemt ze het brood af van Jozef, die verschiet) Je moet geen dik buikje krijgen. Voor mannen is dat niet mooi. Men zegt ook dat mannen met een buikje overdag vergeten te werken!

Jozef Jouw buikje zit vol leven.

Maria Zou je niet eens graag luisteren. Hij speelt iedere dag voetbal. Met een soort bal gemaakt van een ezelsblaas omgeven met jutte.

Simba Ezelsblaas? Kookpotjes? Ik zal niet kunnen slapen.

Jozef Mag ik je kussen?

Maria Wat? Waarvoor?

Jozef Om te laten zien dat ik van je hou. Dat ik het niet erg vind dat je daarnet boos op me was?

Maria Doe het rustig. Denk dat het kan zijn dat ons kindje al slaapt. Rustig. Je moet het niet wakker te maken!

Jozef (kust Maria zachtjes)

Simba Dat is iets anders dan twintig zweepslagen. (legt hoofd neer)

Jozef Jij, jij, jij bent de liefste vrouw van heel de wereld.

Maria maakt zich los uit de omhelzing.

Jozef Wat nu weer? Kan ik je nog niet eens rustig kussen?

Maria Morgen maken we alles klaar voor de reis. Maar eerst moet je nog iets belangrijk doen. Joachim, onze buur, is hier geweest. Zijn dak lekt en hij wilt ook aan de bergplaats iets veranderen. Heb jij dan nog altijd je stiel niet geleerd?

Jozef Dat neem ik niet. Dat lekkend dak is normaal. Hout dat versleten is.

Maria Zo'n hout mag je niet gebruiken.

Jozef Maar als ...

Maria Morgen is morgen. Morgen ben je nog even timmerman. En nu? Je mag mij kussen, maar zachtjes.

Jozef Maar eerst moet ik heel lang kunnen slapen. En dromen van ons kindje. Met lange blonde haren.

Maria Als hij maar zuinig is met de doeken. Onderweg is dat niet praktisch.

Jozef Je hebt gelijk, vrouwtje, overschot van gelijk. (geeft haar een lange zoen, licht langzaam uit)

Einde scène twee

Scène drie

Van achteraan rechts komen Jozef en Maria en achteraan loopt Simba. Zij lopen richting achteraan links en op dat moment is de belichting bijna volledig in dienst. Het is een vroege morgen. Jozef is bepakt met tal van draagtassen. Maria heeft maar een tas en Simba heeft veel draagtassen.

In het midden van het podium staan enkele bomen en struiken.

Het is de bedoeling dat de wandelaars van achteraan rechts naar achteraan links gaan, dan meer naar voor komen en ten slotte vooraan rechts afgaan.

Maria (blijft staan) Ik ben dat niet gewoon.

Jozef Wat?

Maria Zoveel stappen.

Jozef Ik ook niet. Maar jij kunt dat probleem toch oplossen?

Maria Wat?

Jozef Waarom heb ik een ezel gekocht?

Maria Om de pakjes en tassen te dragen.

Jozef En dan blijft nog de vraag of we dat allemaal nodig hebben.

Maria Ik denk dat we wel wat veel bijhebben. Dat is toch normaal. Als je maar net genoeg hebt, dan heb je meestal net iets te weinig bij. Je moet wat reserve hebben.

Jozef Is dat geen ongeloof? Je moet altijd voor een dag op voorhand eten en kleding bijhebben. Verder moet je geloven dat iedere dag wel voor je zorgt.

Maria Dan kunnen we misschien de helft van die pakjes en zakjes weggeven.

Jozef Tenzij er een dief om vraagt. Beleefd dan. Of een bedelaar zijn oude tanden laat zien en je medelijden krijgt.

Maria Voor mij moet een bedelaar zijn tanden niet laten zien. Als die persoon honger of dorst heeft of onvoldoende kleding, dan wil ik hem helpen. Daarvoor leven we toch: mekaar een beetje helpen. Of niet soms?

Jozef (begint plots te lachen) Joachim!

Maria Onze buur?

Jozef Zijn dak was niet lek.

Maria Neen?

Jozef Er was een plank van zijn dak losgekomen.

Maria Jij had ze niet goed vastgemaakt.

Jozef Hij legde die plank in een schuurtje. En hij zei tegen Elisabeth, zijn vrouw, ik zal dat morgen wel maken. Maar die morgen werd uitgesteld en als het niet regent, kan het dak niet lekken. En vorige week regende het. Elisabeth had net de bedden een goede beurt gegeven.

Maria Dat moet regelmatig gebeuren. Maar mannen denken dat de kaboutertjes dat doen. Of ga je alleen maar op de reuk af? Eens per maand hier en daar wassen, de gemakkelijk bereikbare plaatsen van je lichaam en voor de rest. .. (korte pauze) En waar was die plank nu gebleven?

Jozef Die plank? Heb ik daar iets van verteld?

Maria Neen, maar ik voel dat er iets mee gebeurd is. Vrouwen voelen iets meer dan mannen. Mannen kunnen planken op een dak timmeren, maar vrouwen voelen als er iets verkeerd is gegaan.

Jozef Elisabeth had die plank gebruikt voor een vuurtje.

Simba Voor een kookpotje, waarschijnlijk.

Maria Je hebt het toch kunnen fiksen? Onze goede burens zullen op onze woning passen terwijl wij weg zijn.

Jozef Maria, jij weet toch dat ik mijn vak in eer en deugd uitoefen.

Maria Ja, ...

Jozef Of twijfel je daaraan?

Maria Ho, beste man! Niet te vlug op je paard springen!

Jozef Had jij maar op die ezel gesprongen. Dan had je geen blaren op je voeten! En deden je knieën geen pijn.

Maria Als jij die afstand kunt wandelen dan kan ik dat ook.

Jozef Maar jij draagt ons kind ook.

Maria Ons kind? Het huppelt op en neer als ik mijn linkervoet verzet.

Jozef En aan welke voet heb je blaren?

Maria Mannen zouden zelf eens in verwachting moeten kunnen geraken. Ze zouden er dan een hele andere kijk op hebben. Ik ben gelukkig in mijn toestand. Aan alles zijn voor en tegenstanden. Ik wordt kortelings moeder.

Jozef En ik vader.

Maria (kijkt naar Jozef en lacht) Ja, vader! Ik zal ons kind voeden.

Jozef En ik zal het verschonen.

Maria Dat zal niet veel moeten gebeuren. Ik voel het.

Jozef Gaan we verder of rusten we een beetje? We zouden tegen de avond aan het volgende dorp moeten zijn.

Maria (lacht) Papzak! Eens in open lucht slapen is heerlijk. Jij moet altijd maar een bed hebben.

Jozef Een zacht bed is beter dan een zak gedroogde bladeren of gewoon in openlucht slapen en wakker worden van de mieren die in je neusgaten een groot feest organiseren.

Maria Ik kan gerust wat verder stappen, maar ik voel dat mijn zoon aan rust toe is. Ik spreek namens twee personen, Jozef.

Jozef Dan zal ik maar voor mezelf opkomen. Rusten, Jozef.

Ze zetten zich neer in de buurt van een paar rotsblokjes. Simba gaat enkele meters verder staan, en ten slotte zet hij zich ook.

Simba Eigenlijk had ik graag gehad dat ze zo eens zachtjes ruzie maakten. Echt, dat werkt verfrissend. Dat vrouwtje is toch geen seuteke. Ik heb mij daarin mispakt. Ze is ook héél lief. En die magere sprinkhaan is ook goed bij stem. Misschien zouden ze mooie liedjes kunnen zingen. Voor hun kindje zou dat goed van pas komen. Van mij mogen ze nu al oefenen.

Jozef Ik heb die ezel wel een beetje te duur gekocht.

Maria Die paar centjes maken het toch niet uit, Jozef. Daarbij: jij bent veel te zachtaardig. Ik heb je vroeger al eens gezegd dat je meer commerciëler moet zijn. Ik ben er zeker van dat die koopman er op gerekend had dat jij zou afpingelen. Waarschijnlijk had hij daarvoor expres wat meer gevraagd. Voor sommigen is kopen en verkopen een spel in de hoop dat ze daardoor wat meer winst maken. Ik ben er best van tevreden van Simba. Alleen zijn naam mocht wat anders klinken. Daarbij: ik heb liever een magere ezel die werklustig is dan een gezette ezel die alleen maar langs voor eet en langs achter uitspuwt.

Jozef Simba is zeker tevreden van jou. Een ezel kopen om er op te gaan zitten en er naast lopen. Je moet met een ezel geen medelijden hebben. Daarbij: je moet ook eens aan hun spijsverteringsstelsel denken. Als zij goed kunnen werken en

hun calorieën kunnen verteren dan kunnen zij vlot eten en dat geeft een zekere voldoening, ook voor ezels.

Maria Onze ezel heeft dat niet nodig. Hij is moedig. Gedienschtig, ... Daarbij: hij is al wat bekomen. Je kunt dat best zien aan zijn rug. Die is al een beetje ronder geworden.

Jozef Misschien is zij ook in verwachting. Bij ezels zie je dat niet zo goed als bij mensen.

Maria Als dat de normale gang van zaken is, vind ik het goed. Ik denk eerder dat zijn pels wat dikker is geworden.

Jozef Van het gezonde leven, waarschijnlijk.

Plots klinkt het geluid van twee ezels. (klank komt van links achteraan)

Jozef We zijn niet meer alleen, vrouwtje.

Twee rovers (Rudra en Ramo) gemaskerd en met een zwaard in de hand, komen van achter een rotsblok tevoorschijn.

Rudra Uw geld of uw leven. Eventueel nemen we beiden. Wat zal het worden?

Jozef Jullie zijn struikrovers?

Rudra (lacht) Zeker. Maar we willen ook koppen met lange haren leren vliegen. Maar ik maak mijn zwaard niet graag vuil. Ik lever graag proper werk af.

Simba Ken ik die bandiet niet? Die stem klinkt vertrouwd in mijn oren.

Maria Heren wij zijn op weg naar Bethlehem. Voor de volkstelling. Mijn gezel behoort tot de stam van David. Wij zijn eerlijke mensen.

Rudra (lacht) Wij ook. Alleen: wij werken niet graag en hebben een zwak voor beurzen vol goud of andere waardevolle voorwerpen. Hoe zit dat met jullie beurzen? Komt er nog wat van?

Maria Wij hebben maar enkele muntstukken, mijnheer.

Rudra Die zitten toch in een stevige beurs?

Maria Binnen enkele dagen wordt mijn kindje geboren.

Rudra Succes er mee. O, dan hebben jullie extra centen bij? Dat is goed nieuws.

Jozef (kijkt naar Maria die hem begrijpt en knikt, zonder dat de rovers dat kunnen zien) Zouden de heren niet graag een stukje brood eten? Brood dat maar een paar dagen oud is en best nog een weekje eetbaar blijft? En een glaasje

fruitsap? Je kunt toch niet zomaar met onze centen gaan lopen terwijl je honger hebt en dorst? Wat ben je met centen als je bijna doodvalt van ontberingen?

Ramo Nu je het zegt: ik begin serieus honger te krijgen.

Rudra Knabbel wat op de staart van je ezel! Dat geeft een vlezig gevoel en doet honger en dorst vergeten.

Ramo Mijnheer heeft gelijk (wijst naar Jozef). Wat ben je met een beurs geld als je bijna doodvalt van de honger en dorst?

Maria Wat zal het worden, heren? Wij zijn er om jullie te dienen.

Jozef Wat wij eerlijk verdiend hebben willen wij jullie geven zonder vraag om ooit eens terug te betalen.

Rudra (toont een klein stukje brood met de handen en hij vergroot de opening tussen zijn handen) Zo een klein stukje, ja, maar een groot stukje is ook welkom. Zelfs een heel brood willen wij gratis aanvaarden.

Ramo Dat gaat in de goede richting. Is er ook drank bij het spontane aanbod?

Maria knikt en stapt naar Simba en neemt een groot stuk brood uit een van die tassen, breekt het in twee en geeft aan ieder van de rovers een stuk. Zij nemen het stuk brood aan met hun zwaard waaraan ze het vastprikken, of ze kunnen ook eerst het zwaard wegsteken en dan met de handen aannemen.

Ramo Mijn tanden plakken aan dat heerlijk brood. Het is al enkele dagen geleden.

Rudra Tussendoor eens wat gras eten dat scherpt je tanden.

Ramo Hoe zit dat nu met die drank?

Rudra Een soort bessensap? Of gewoon water?

Jozef Een soort bessensap. We hebben ook gewoon water. Stel je voor! Voor onze gasten is niets goed genoeg.

Rudra Ik kijk er naar uit.

Jozef neemt de kalebas, Maria twee uit hout gesneden bekers. Jozef giet de bekers vol en biedt ze de rovers aan. De rovers eten van het brood en na een tijdje drinken ze ook.

Rudra Dat brood is lekker, maar die drank moet ik nog leren drinken. Fruitsap, zei je?

Jozef Druivensap met nog een fruitsoort, maar dat is een familiegeheim. Maria weet er meer van. Wij drinken meestal water als we op reis zijn.

Maria knikt.

Maria Is het al wat beter van smaak, heren?

Ramo knikt.

Jozef En nu nog de beurs, als het zou kunnen?

Rudra Daarvoor zijn we gekomen. Dat eten is maar een beetje extra.

Simba (zegt tot Maria , maar die verstaat dat natuurlijk niet) Pingel wat af, misschien zijn ze tevreden met een halve beurs. Ze hebben lekker eten gehad en er moet nog eten zijn voor het kindje...Bandieten kunnen toch ook nadenken...

Maria (neemt de beurs en nog twee kleinere zakjes) Heren, ik ga de beurs verdelen. Ieder even veel?

Rudra Als dat zou kunnen. (tot Ramo) Het is interessant als de beurs netjes verdeeld wordt.

Ramo En door een onafhankelijke partij. (Ramo knikt)

Maria en Jozef verdelen de beurs in twee kleinere zakken, maar wat de rovers niet zien is dat Maria het laatste gedeelte tegenhoudt met haar linkerhand zodat het niet naar beneden kan glijden. Maria werpt de beurs op de grond en overhandigt aan de twee rovers ieder een beurs.

Maria Heren, ik hoop dat het voor jullie verder nog een prettige dag wordt!

Rudra en Ramo nemen ieder dankbaar een kleine beurs in ontvangst en steken hun zwaarden weg.

Rudra Dat is nu nog eens een geslaagde zakelijke transactie, niet waar collega?

Ramo Zeer geslaagd.

Rudra En ik heb mijn zwaard niet vuil moeten maken. Tot een volgende gelegenheid geachte dame en heer van het geslacht van David.

Maria Pas op, heren. Ik heb vernomen dat er moordlustige rovers op pad zijn.

Jozef Dat god jullie beware, heren.

Ramo God, wie is dat?

Rudra Iemand van het geslacht van David, vermoed ik. Kom Ramo. (vertrouwelijk) Ik denk dat ik eventjes zonder broek zal moeten gaan zitten.

Rudra en Ramo nemen vriendelijk afscheid van Maria en Jozef. Even later horen we het geluid van de twee ezels dat uitsterft.

Jozef Dat is toch de medicijnzak? Een klein beetje daarvan en je hebt het voor een hele week zitten. Maar zo een hele beker, dat is goed voor een week zonder kleding rondlopen. Dat is toch niet eerlijk, Maria!

Maria Met ons geld gaan lopen ook niet. Gelukkig dat ik nog een heel klein beetje heb kunnen behouden. Jozef, kun jij je voorstellen dat die rovers nu alle twee met de poep bloot achter een struik zitten. En maar zwaar ademen en vreemde geluiden produceren. Het leven kan toch mooi zijn, niet?

Jozef Jij bent een fantastische vrouw.

Maria Dat denk ik er ook van! En waar blijft die kus nu?

Simba Moest ik een man zijn, van mij zou ze een hele lange kus krijgen. Zo een vrouw!

Jozef kust Maria, maar een beetje te onstuimig, volgens Maria.

Maria Pas toch op voor ons kindje!

Jozef Hij moet toch ook leren kussen? (kust verder)
Einde scène drie

Scène 4

Jozef en Maria zijn aan het eten. Ieder een stukje brood in de hand. Zij breken er regelmatig een stukje van en eten het op.

Jozef Dat is het lekkerste brood dat ik vandaag al gegeten heb.

Maria Dat is vers brood. Gisteren gekocht. Dankzij de enkele centen die ik gisteren heb kunnen behouden. Gelukkig voor jou hebben de dieven het oude brood opgegeten. Normaal geef ik dat aan de ezel of andere dieren, maar aan onze ezel kunnen we dat toch niet geven, vind ik. Hij moet goed behandeld worden.

Jozef En die bekens?

Maria Ik heb ze deze morgen, nog voordat jij wakker was, gespoeld in een beekje (wijst). Zo ben ik zeker dat je niet ziek wordt. Eigenlijk heb ik medelijden met die twee rovers.

Jozef Wij hebben ze toch correct behandeld? Ze hebben toch ons geld gekregen? Dat zij enkele dagen diarree hebben kan het alleen maar veiliger maken voor eenzame reizigers. Je kunt het toch niet goedpraten dat zij met onze centen gaan lopen zijn? Ze kunnen toch ook gaan werken en zo centen verdienen.

Maria Ik heb de indruk dat onze ezel die grote rover herkende.

Jozef Ik ook. Maar ik weet niet mee van waar.

Maria Je begint oud te worden en je bent nog niet eens jong geweest! Je moet tussendoor je verstand toch even laten werken, lieve Jozef!

Jozef Ik zal mijn leven beteren, lief vrouwtje! Maar jij moet dan beloven dat als we terug thuis zijn jij alle dagen lekker brood bakt.

Maria Alle dagen? Dat is een beetje te veel, lieve Jozef. Alleen wanneer het brood op is, bak ik ander brood. Maar ik heb ook iets lekkers leren gereedmaken.

Maria Eitjes uit de schelp en in een pot met kokend water. En dat tussen twee boterhammen, dun gesneden. Heerlijk.

Jozef Dat kan niet slecht zijn.

Een magere vrouw met onzekere pas stapt van rechts midden naar Jozef en Maria toe.

Jozef (heeft haar het eerst gezien) Vrouwtje, kijk eens. Is dat normaal?

Maria Neen. Kom, Jozef, we moeten haar tegemoet gaan. Die vrouw heeft onze hulp nodig.

Jozef en Maria leggen hun eten neer en stappen in de richting van de vrouw. Even voordat ze mekaar zouden ontmoeten, valt de vreemde vrouw, zonder geluid te maken.

Jozef (roept tot de vrouw, maar die antwoordt niet) Vrouw! Vrouw!

De vreemde vrouw valt bewusteloos.

Maria (roept) Water! Water!

Simba heeft het gehoord en komt dichterbij de bewusteloze vrouw staan. Jozef neemt een kalebas met water. Maria neemt een houten beker. Jozef giet de beker in. Maria maakt de vrouw haar gezicht nat. De vrouw komt terug bij bewustzijn.

Elian (zo heet die vrouw) Waar ben ik? Wat is er gebeurd?

Maria Rustig vrouwtje. Je was even ver weg. Heb jij dorst? (ondersteunt vrouwtje, dat even later gaat rechtzitten)

Elian Waar ben ik?

Maria Wij zijn twee reizigers die naar Bethlehem trekken. Jozef is mijn vriend en ik ben Maria. Heb je dorst?

Elian knikt. En drinkt heel de beker leeg.

Maria Eten? (Elian knikt, Maria neemt brood uit andere tas. Simba voelt aan dat hij dichtbij de vrouw moet blijven. Maria geeft brok brood aan Elian).

Elian Ik heb in drie dagen niet meer gegeten. Ik zoek mijn man.

Maria Jouw man? Niemand gezien de voorbije dagen. En dit is toch de belangrijkste weg hier in deze regio.

Elian (terwijl ze van het brood eet en tussendoor drinkt. Maria vult de beker bij) Hij heeft al ons geld genomen en is op pad gegaan. Hij wilde 4 schapen gaan kopen. Voor de melk voor onze drie kinderen. En omdat hij niet terug kwam ben ik hem gaan zoeken.

Maria En waar zijn jouw kinderen nu?

Elian Bij mijn oude moeder. Zij zal goed voor de kinderen zorgen. Daarbij: mijn zus woont ook in ons dorp.

Maria Eigenlijk ben je toch een beetje dom geweest, niet? Zo zonder eten of drinken de woestijn in trekken?

Elian Ja, misschien wel. Maar ik hoopte dat ik mijn man al na een dag, maximum twee dagen terug zou zien. Ik dacht dat hij zeker al op de terugweg zou zijn, met de schapen. En verheugde mij op het grote feest van de terugkomst. Vooral voor de kinderen.

Maria (Geeft de kalebas en een tas met brood aan Elian, die eerst weigert eten en drank te aanvaarden) Kom, neem. Wij hebben nog genoeg voor ons.

Jozef doet zijn schoenen uit en haalt uit iedere schoen een cent en geeft dat aan de vrouw)

Jozef Voor onderweg. Steek het in je schoenen. Met al die rovers. ..

Vrouw weigert eerst, maar onder aandringen van Maria aanvaardt ze het dan toch.

Elian (dankbaar) Het is lang geleden wat ik nog zo een lief paar heb tegengekomen. Ik blijf je eeuwig dankbaar.

Maria Gewoon dankbaar is meer dan genoeg. Wij geven toch maar een deeltje van wat wij voor nu nog niet nodig hebben. Dankbaarheid is mooi, maar je moet nog een heel leven verder. Ik hoop dat je je man terugvindt.

Elian Zonder jullie had ik het nu niet overleefd.

Maria (vertrouwelijk) Wij zijn vrouwen onder mekaar, niet?(Elian glimlacht)

Elian En voor wanneer is de geboorte?

Maria Heel kortelings. Ik moet het je niet zeggen, je weet het even goed als ik. Kinderen zijn een bewijs van liefde. En ons kindje is een bewijs van eeuwige liefde.

Elian (knikt) En nu moet ik verder.

Maria Zou je niet eerst een tijdje rusten? Als hij op terugweg is, dan komt hij je tegemoet.

Elian Ik wil nog twee dagen stappen. Als ik hem dan nog niet gezien heb, keer ik terug naar mijn moeder.

Maria Je mag het nog niet te vlug opgeven! Tot ziens.

Ook Simba laat een geluid horen, bij wijze van afscheid. Jozef steekt zijn hand omhoog. Elian stapt moedig verder, al is het eerder onzeker. Simba laat nog een vertrouwd geluid horen. Hij wil mee met Elian. Ook Elian ziet dat Simba meewil.

Elian (bezorgd) Er is iets met jullie ezel. Ik heb het gevoel dat hij met mij meewil. Kan dat?

Simba stapt naar Maria toe en maakt een typisch ezels geluid. Maria kijkt naar Jozef, die knikt.

Maria Hij wil je beschermen. Het is goed, Simba. Maar kom zeker terug wanneer het kindje geboren is. Ja, je zult ons wel vinden. Kom, geef de reserve kleding en andere tassen af. Draag de voeding voor je nieuwe baas en draag goed zorg voor haar.

Elian Dat is geweldig.

Maria Wij hopen dat je je man terug vindt. Neem hem maar eens goed onderhanden.

De tassen die Simba droeg worden aan Jozef gegeven. De voeding die Elian droeg wordt aan Simba gegeven.

Simba (omhelst Jozef) Zorg goed voor je vrouwtje, meester.

Simba (omhelst Maria) Zorg goed voor je kindje, Maria. Ik voel dat het een jongen zal zijn. Niet te veel vlees geven. Jongens krijgen dan een te dikke poep. Tot ziens!

Elian Tot ziens. En nogmaals bedankt!

Simba (stapt naast Elian en blijkt haar zo te ondersteunen. Hij blijft nog eens staan en maakt een typisch ezelsgeluid.

Dan gaan Elian en Simba af.
Jozef en Maria kijken haar achterna.

Maria Laar ons eerst verder eten en nadien een kort gebedje bidden voor dit vrouwtje.

Maria en Jozef eten verder.

Jozef Ik wens voortaan als Simba aangesproken te worden.
Einde scène 4.

Scène 5

De ontdekking

Rudra en Ramo zitten samen rond een vuurtje (kunnen gekleurde lampen zijn met ventilator die papiertjes doen bewegen of andere simulatie van een kampvuurtje. Rudra heeft onbeschofte manieren. Hij een van een konijnenboutje.

Rudra (Ramo wilde een boutje van het vuur nemen. Op hetzelfde moment gooit Rudra een boutje weg.) Hela, broeder! Is dat beentje niet voor mij voorzien? Ik eet toch gewoonlijk de grootste stukjes omdat ik de grootste mond heb, of niet soms?

Ramo Als ik het goed voorheb dan heeft dit konijntje alleen grote stukjes vlees gehad.

Rudra Dat kun je zo stellen. Je hebt dan vandaag pech. (neemt grootste stukje vlees, smult) Morgen beter!

Ramo (neemt kleinste stukje vlees, bekijkt aandachtig stukje vlees) Weet je wat merkwaardig is? Het schijnt dat kleine stukjes vlees het lekkerst zijn.

Rudra Dat is de eerste keer dat ik zoiets hoor.

Ramo Ik spreek alleen maar van horen zeggen.

Rudra Je zou wel eens kunnen gelijk hebben, jaja...Misschien. Eigenlijk vind ik die konijntjes de laatste tijd niet meer zo lekker.

Ramo Ja, men zegt dat dat vlees vaster aan het been hangt. En het been geeft de warmte van het vuur beter door aan het malse vlees. Zegt men. En er zouden ook meer vitaminen in dat vlees zitten. Misschien moet je wel het been ook opeten.

Rudra Geen probleem. Eens ik aan het malen ben met mijn krachtige tanden, weet ik van geen ophouden. Kom, geef dat kleine stukje vlees maar naar hier.

Ramo Dan is er voor mij niets meer.

Rudra Je kunt niet alle dagen het lekkerste vlees tussen je melktanden steken. Vooruit. Geef hier!

Ramo geeft het stukje vlees aan Rudra, die het in twee tellen in zijn grote mond steekt. Rudra is druk bezig met "het lekkerste vlees". Ramo vindt nog een groot stuk vlees en begint er

meteen aan. Hij zet zich recht en keert zich weg van Rudra, zodat die niet kan zien dat Ramo nog een heerlijk stukje vlees aan het opeten is.

Rudra (kijkt verwonderd naar Ramo) Wat ben jij aan het doen?

Ramo Ik steek een beentje tussen mijn melktanden. Een dagelijkse reinigingsgewoonte. Kost wat inspanning, maar achteraf valt dat mee. Je adem ruikt aangenamer.

Rudra Ik heb een nuttiger systeem. Volle maag en nadien enkele keren goed boeren. Alles komt zo tot rust. Nadien ga ik een tijdje in de schaduw genieten met gesloten ogen. Ik denk dat ik nu al zo ver ben. Let op de zaak, broer.

Ramo Ik ga de centen nog eens tellen. En gelijkmatig verdelen.

Rudra Centen? Ik ben de enige die kan tellen en vaststellen dat iedereen er zich goed bij voelt. Bij mijn cijfers.

Ramo Je kunt best op mij vertrouwen.

Rudra Dat zeggen alle dieven. Eerlijke mensen geloven alleen in de getalletjes.

Terwijl Rudra en Ramo staan te discussieren komt Elian op, samen met Simba. Simba duwt Elian weg en zij begrijpt dat ze zich moet verbergen voor de bandieten.

Simba (zachtjes) Dit zijn de twee rovers die met de centen van mijn baas en zijn vrouw zijn gaan lopen. Dit zijn gevaarlijke dieven. Ik denk zelfs dat ze met iemand zijn hoofd durven gaan lopen.

Elian (knikt, zachtjes) Wat moeten we doen?

Simba (maakt met gebaren duidelijk dat ze rustig moet blijven en dat hij op verkenning gaat) Ik ga even nadenken. (duwt Elian naar beneden, zodat ze zeker niet door Rudra kan gezien worden. Simba weg achter de rotsen, in de verte ziet hij twee ezels: Londra en Toktok. Heel zachtjes stapt hij er naar toe. Hij blijft echter nog een tijdje en geniet van de twee ezels.)

Rudra We nemen eerst jouw beurs en delen die centen in twee gelijke delen. Kijk, ik heb nog een maagdelijke beurs. (hij neemt een lege beurs in de linkerhand en de beurs van Ramo in de rechterhand, toont de ongelijkheid met beide uitgestrekte handen.) Kom, nu een deel voor de linkerhand.

Ramo Dit is niet eerlijk. Eigenlijk hadden we jouw beurs eerst moeten verdelen.

Rudra Neen, jouw beurs. En dat geldt voor die 4 schapen, waar zit dat?

Simba stapt op Londra en Toktok toe.

Simba Hallo, vrienden. Ik heb nooit gedacht jullie nog eens te zien.

Londra Ik heb het goed samen met mijn vriend Toktok.

Simba Maar jullie baas, die fameuze Rudra is een bandiet. Hij heeft mijn bazen beroofd. En nu hebben ze geen centen meer om eten te kopen voor hun kindje dat een van de volgende dagen zal geboren worden. Jullie moeten mij helpen.

Toktok Graag, Simba. Onze baas kan de pot op.

Londra En als het een beetje tegenslaat: wij allemaal in die gezellige stoofpotjes.

Toktok Toch nog beter dan alle dagen honger lijden.

Simba Kom, ik zal jullie mijn plan uitleggen. Ik beloof jullie alle dagen mals gras. Of graan dat ruikt naar graan. (Simba praat zachtjes en de twee andere ezels laten begrijpende geluiden horen.)

Londra (en Toktok gelijktijdig, enthousiast) Vooruit met de geit! We doen het.

Simba (kijkt over de rotsen naar Rudra en Ramo, die nog over de centen aan het twisten zijn) Kom, lieve vrienden. Komaan.

Samen stormen de 3 ezels er op los. Ze lopen Rudra en Ramo omver. De beurzen vallen op de grond. Terwijl ze dat doen maken ze uitbundig geluid als ezels.
Elian ziet dat en komt naar Simba toe gesneld.

Elian Simba, wat doe je nu? Dit zijn eerlijke mensen. Dit vergeef ik je nooit.

Simba Ik dacht dat mijn nieuw vrouwtje moe was!

Elian En wat nu? Hebben de heren geen gebroken armen en benen? (dan ziet ze haar man Ramo) Wat? Wat doe jij hier? En waar zijn de 4 schaapjes?

Ramo Ik kan het allemaal uitleggen, lief vrouwtje.

Elian Dat is je wel geraden, "lieve man". Wat moeten onze kinderen wel denken?

Ramo (denkt na) Eigenlijk was ik verloren gelopen. Alles lijkt hier op elkaar. Ik wilde een ezel kopen en even later is alles mislopen. Verloren gelopen. Gelukkig dat jij mij hebt gevonden. En Rudra, ... Ik ben erin gelopen, vrouwtje. Het is een rasechte bandiet. Een rover. Hij wil alles doen behalve werken. Ik wil terug gelukkig zijn met jou.

Elian Ik weet niet dat dit voor jou zo gelukkig zal eindigen. Mijn moeder zult je natuurlijk eerst moeten overtuigen. Raap je centen op. En van waar komen al die centen?

Ramo Gekregen van een koppeltje. Ze wilden ons steunen. Rudra kan mooi praten. En er zijn altijd mensen die graag willen steunen. Weldoeners, zie je.

Eliaan Vertel dat aan mijn overleden grootvader. Het geld voor de 4 schapen geef je gewoon aan mij en de rest doe je terug in een beurs. Ik heb zo een gevoel dat we de mensen die jullie beroofd, hebben terug zult tegen komen. En dat zal je beste dag niet zijn. Men kan dat een berouwvolle rover noemen, maar ik zal daar anders over denken.

Simba komt naast Eliaan staan en wrijft met zijn hoofd tegen het lichaam van Eliaan.

Eliaan En jij, Simba, jij ...

Londra Jij zult een stevige straf krijgen. Kijk maar eens naar Rudra, de rover met zijn grote mond, die is misschien dood.

Eliaan Jij, Simba, jij krijgt alle dagen lekker gras en brood, totdat we terug bij dat jonge koppeltje zijn. En bedank je twee vrienden. De mensen zeggen altijd het zijn maar ezels, maar dat is niet waar! Beter een slimme ezel dan ...

Londra Het valt precies mee. Ik dacht al aan dat stoofpotje.

Eliaan Eerst allemaal eten en dan terug naar huis, of ...

Ramo Mag ik eerst een stukje brood?

Eliaan deelt het brood uit aan de ezels en als ze aan Ramo komt is alles verdeeld. Ze haalt de schouders op.

Evian Vooruit raap alle geld op en doe het in de beurzen en om de hals van Simba. Jij, Ramo mag eerst stappen. En gras is ook eetbaar, Ramo.

Ramo doet wat Evian gezegd heeft, ze krijgt een duw in zijn rug en loopt voorop. Evian volgt, dan Simba en Londra en Toktok. (samen af)

Rudra doet alsof hij langzaam wakker wordt.

Rudra Maak dit nu mee. Een volleerde stielman in de roverkunde wordt door 3 ezels en een bijna kreupel vrouwtje bestolen. Het is niet omdat wij die centen zelf gestolen hebben dat wij daar geen rechten op hebben. Geld moet rondgaan. En men is altijd maar tijdelijk eigenaar. Nu waren wij dat, daarvoor dat jonge koppeltje en later weer iemand anders.

Wandelt rond en windt zich op.

Rudra Stel je voor: ik had mijn zwaard binnen handbereik. Ik had ze zo (maakt gebaar) de nek kunnen afsnijden. En die ezels ... Wie was hier de echte ezel? Maar ze hebben met mij nog niet gedaan. Ik zin op wraak. (zwaait met zijn zwaard)

Licht langzaam naar uit.

Einde scène 5

Begin scène 6

Links midden een wegwijzer naar café Het Gezellige Stoofpotje.

Rechts in het midden zien we de voorkant van café Het Gezellige Stoofpotje.

Maria en Jozef op van links. Jozef ondersteunt Maria.

Maria Zouden mannen wel voldoende beseffen wat een vrouw moet doen en wat inspanning het kost voordat een kindje geboren wordt?

Jozef Ben je nu moe of niet? We kunnen altijd wat gaan zitten.

Maria Ik heb ook geen ervaring, maar de geboorte is een moment om nooit te vergeten, zei mijn moeder vroeger.

Jozef Hier gaan we rusten. Niet te lang want we moeten nog ergens een slaappleats vinden.

Maria Als er nog een plaatsje vrij is.

Jozef Er is altijd een plaatsje vrij. Desnoods onder een boom, in open lucht.

Maria Ja, we zien wel. Alle plaatsjes bezet?

Jozef Zodra ze weten dat we geen centen hebben om te betalen, zullen ze vlug zeggen dat alles volzet is.

Maria Jij kunt het toch goed uitleggen, Jozef.

Jozef Als het niet regent dan kan ik wel goed praten, ik vermoed dat het niet genoeg zal zijn. Er is tegenwoordig ook veel volk onderweg. Die herbergiers zullen hun prijzen wel aangepast hebben. Maar we geloven in de goedheid van de mensen. We gaan er voor.

Maria Zo hoor ik het graag. In moeilijke momenten ben jij er altijd, Jozef. Als ons kindje een beetje van jouw karakter heeft dan zullen we nog heerlijke jaren beleven.

Jozef Jouw karakter is veel beter en vooral: zachter dan het mijne. Vrouwen zijn vooral lief en vol begrip. Even rusten?

Maria Héél even dan. (ze zetten zich op een rots) Zal ons kindje veel haar hebben?

Jozef Ja. Zwart haar. (wrijft even over Maria's bol buikje) Het zal geen dikkertje worden. Een wandelaar en goed tegen de warmte kunnen.

Maria Hij zal jouw welbespraaktheid hebben. Een heerlijke man!

Jozef En weinig doeken vuil maken.

Maria En weinig blèren!

Jozef Hoe kan dat nu? Alle redenaars en profeten hebben tijdens hun eerste levensjaren de stiel geleerd. Eens goed blèren is een woordloze repetitie.

Maria Kom, we gaan verder!

Jozef Moet je dat aan ons kindje niet vragen?

Maria Komaan, trek me recht!

Even later stappen ze verder.

Maria Kijk, daar!

Jozef Wat?

Maria Daar!

Jozef Wat, daar? (de herberg komt in zicht) Bedoel je de herberg? (Maria knikt) Dat had ik al een tijdje gezien. Ziet er netjes uit. Beslist leuke mensen.

Maria Ze zullen ons wel helpen. Alleen een bed. Meer hoeft niet.

Jozef En geen vliegen of muggen.

Maria Je hebt gelijk. Aan jouw snurken alleen heb ik al genoeg. Meer moet het niet zijn.

Jozef Komaan zeg.

Maria En wat ga je antwoorden als ze centen vragen?

Jozef De waarheid.

Maria (lacht) Dat zal iedereen wel zeggen.

Jozef En waarom zou men mij niet geloven. Aan mijn gezicht alleen al kan men zien dat ik eerlijk ben. En daarbij: als ik ons verhaal vertel dan begrijpt men ogenblikkelijk dat ik van een goede afstamming ben.

Ondertussen zijn ze aan café Het Gezellige Stoofpotje aangekomen. De bazin, keurig gekleed, en met een stoofpotje in de hand staat Maria en Jozef op te wachten.

Bazin Goede namiddag geachte dame en heer. Jullie zoeken een kamer?

Ondertussen zijn dienstster 1 en dienstster 2, keurig gekleed, ieder met een stoofpotje in de hand links en rechts van de bazin gaan staan.

Jozef Dag mevrouw. Een kamer? Ja, als dat zou kunnen.

Bazin Jammer. Volzet.

Maria (wijst naar haar buik) Voor ons is dat niet erg, maar voor ons kindje.

Bazin (kijkt nu naar de buik van Maria) Ja, nu je het zegt. Dat is het leven, ja, nu je het zegt. Misschien heb ik nog een kamer vrij. Maar op de vip-afdeling dan. Een grote kamer met twee bedden en gezellig ontbijt op het uur waarop je het wenst. Ontbijt met brood, gebakken vis en eventueel een glas rode wijn.

Maria Dat ziet er goed uit. Gebakken vis: dat is lang geleden.

Jozef Ik heb echter een klein probleempje, mevrouw.

Dienststers (Scanderend) Problemen. Kleine problemen. (kloppen met hun handen op de kookpotjes)

Bazin (lachend) Ik doe de hele dag niets anders dan problemen oplossen. Je mag van de dokter geen gebakken vis eten, is dat het probleem?

Jozef Wij hebben twee rovers tegen gekomen, en ...

Bazin En nu heb je niet genoeg centen? En in je schoenen heb je ook geen goudstukken verborgen? Je ziet er mij een verstandige man uit. Dat had je toch moeten weten.

Jozef Ik had er een paar muntstukken in verborgen, maar die heb ik weggegeven aan een arme vrouw.

Bazin En nu is die arme vrouw niet meer arm. Alles wat je weggeeft ben je kwijt. Spijtig: ik kan jullie niet helpen. En voor wanneer is de geboorte voorzien?

Maria Een van de volgende dagen.

Bazin En heb je al een naam voor het kindje?

Maria Jezus.

Bazin Mooi. Origineel. En als het een meisje is?

Maria Het wordt een jongen. Daar ben ik zeker van.

Bazin Succes! Weet je? Wat verder staan nog enkele gebouwen. Ik denk zelfs een herberg, ja, het is een herberg, denk ik.

Jozef We vinden wel een oplossing. Jammer dat jij ons niet kunt helpen. Jij lijkt mij een vriendelijke vrouw.

Bazin Gastvrijheid, geachte heer.(kijkt naar omhoog) De volgende nachten blijft het weer zo. Zacht en niet koud. Ik wens je alle succes, mevrouw. Het spijt me dat ik je niet kan helpen. Kom gerust nog eens langs en als je dan centen bijhebt, zal ik zeker een kamer vrij hebben.(steekt hand omhoog, twee diensters binnen en bazin ook af).

Maria (kijkt een beetje ongelukkig rond) En hier staan we dan!

Jozef (zucht) We kunnen er ook bij gaan zitten.

Maria (nogal kwaad) Dat bedoel ik niet. Ik denk aan de komende nacht. En aan ons kindje!

Jozef (omhelst Maria) We vinden wel iets, Maria!

Maria Ja, je bedoelt het wel goed, lieveling. Maar ik wordt de moeder van Jezus! Dat is niet zomaar niks. En in deze omstandigheden. Stel dat er iets misgaat!

Jozef Ik geloof dat het goed komt. Maar voor een zacht bed kan ik niet zorgen. Misschien komt er nog iets beters beschikbaar. Blijven geloven! (geeft Maria een stevige zoen)

Maria Kom, voel eens (legt hand op haar buik). Jezus houdt zich opzettelijk rustig. Een half uurtje geleden was hij nog aan het voetballen.

Jozef (ondersteunt Maria) Vooruit! Het is zo donker. Je telt tot twintig en je ziet je eigen voeten niet meer staan. Zo vlug gaat dat hier. (wijst naar herberg) Die vrouw wilde ons niet. Zonder centen sluiten zich alle deuren.

Maria Maar het zijn de mensen die de deuren sluiten.

Jozef Kom, verder. Wat wens je een bed met pluimen van vogels of van gekapt strooi?

Maria Een kasteel met een bed van dierenhuiden. En voor het ontbijt? Vers gebakken brood met confituur van 4 vruchten. En natuurlijk ook fris melk, dat nog ruikt naar de adem van de schapen.

Jozef Dan moeten we opstappen. (slaat met een hand op achterste van Maria. Zij slaat direct terug)

Maria Zo een magere poep is toch ook niets! Knoeken zonder vlees.

Jozef (terwijl ze afgaan) Weet je waarom sommige mannen wat aan de magere kant zijn? Omdat het lieve vrouwke alles opeet, of aan de kippen geeft.

Maria Een man die te veel eet, is helemaal niets. Heeft geen goesting om te werken.

Jozef En een vrouwtje dat te veel proeft of het eten wel lekker is, is ook niks. Vooruit, het is zo donker! En in het slechtste geval slapen wij onder een olijfboom. (af)

Even is het decor verlaten. Dan horen we Elian en Ramo die achteraan links opkomt gevolgd door de 3 ezels. Ze komen op achteraan links, komen naar links vooraan en stappen dan verder richting herberg. Ramo stapt voor Elian.

Elian Stop! Wel heb je van zijn leven! Ik zeg stop en dan moet dat ook zo. Twee passen voor mij is meer dan genoeg.

Ramo (draait zich naar Elian) Dat is toch niet prettig! Ik word nog erger behandeld dan een schoolknaap.

Evian Je bent minder dan een schoolknaap. Ik hoop dat je het zult voelen. Ik dacht dat ik met een eerbare man getrouwd was. Al na enkele dagen komt de ware aard naar boven. Ja, ik weet het Ramo! Ik weet het! Het is die grote met zijn rosse baard die jou op het slechte pad gebracht heeft. Jij moet maar voelen. Jij hebt mij en mijn kinderen in de steek gelaten. Je zou 4 schapen gaan kopen met onze centen. We zouden een gelukkig gezinnetje opbouwen. Ik wilde nog een meisje, zeker na die drie brutale vlegels van jongens van jou.

Ramo Ik bedoelde het toch zo niet! Rudra zei dat ik op korte tijd veel geld kon verdienen. Met maar een paar beurzen per dag. Alleen de centen maar van de ene naar de andere beurs laten vloeien. Zij die met een dikke beurs op weg zijn, hebben thuis nog wel wat verborgen. Zo met een beustransactie worden ze niet arm.

Evian Ik wist niet dat jij zo een stuk krapuul bent. Eerlijk als goud was het motto van mijn vader zaliger. Ik wil geen kinderen van een struikrover voeden. Ik zal je temmen als een ezel zonder staart. Of je blijft of je gaat weg. Mij om het even. En in mijn bed kom je nooit meer in. De man waarmee ik kinderen krijg moet eerlijk zijn als goud.

Ramo Dat het je daarnet ook al gezegd.

Evian Knoop het maar goed in je oren. En die beurs die jij en die rosse baard van die brave mensen hebt gestolen, moet je terug geven. Of ik snij je oren af. Weet je wat het betekent hier in deze streek zonder centen doorbrengen? Geen eten of geen drinken kunnen kopen?

Ramo Het is een beetje uit de hand gelopen.

Evian Kom, vooruit, (wijst naar de weg richting herberg) zie je daar in de verte dat gebouw staan? Daar moeten we zijn.

De drie ezels volgen Ramo en Evian van op afstand.

Simba (tot de twee andere ezels) Hoe dat vrouwtje veranderd is, snap ik nog altijd niet.

Londra Volgens mij is dit pure liefde. Die man was op het slechte pad en moest bijgestuurd worden.

Toktok Het kan wel vernederend overkomen, maar alles wend.

Evian (tot Ramo) Hopelijk is er nog plaats.

Ramo Ik verlang naar een lekker bed.

Evian Ik zal lekker slapen, voor jou zal het geen groot feest zijn.

De bazin komt in de deuropening staan, even later de twee dienststers (zoals vooraan in deze scène).

Bazin Welkom lieve dame en lieve heer.

Simba Standaard. Dat is gewoon commercieel.

Evian Dank u! Wij zoeken een kamer! Met twee bedden.

Bazin Als er genoeg centen beschikbaar zijn, dan denk ik dat wij nog zo een kamer vrij hebben. En voor de 3 ezels een vrolijke plaats om te slapen, met of zonder eten. Ook dat kan.

Evian Kan ik de kamer even zien? En kun je mij dan de prijs zeggen? Ook voor de 3 ezels wil ik een goede prijs.

Simba Dat is zeker niet gewoon. Afpingelen, in zo een verlaten streek. Gewoonlijk is het nemen of laten.

Bazin Kom maar even mee.

Evian (naar Ramo toe) Blijf bij de ezels.

Ramo Ik wil toch ook een goed bed hebben.

Evian Rudra zijn bedje zal al gedekt zijn. Tussen twee rotsblokken. Wil je dat ook? Gewoon de weg terug. En je krijgt nog twee goudstukken mee om in je schoenen te steken. Als voorzorg tegen je ex-collega's.

Ramo Met jou valt er niet te praten.

Evian Voorlopig niet. Juist.

Evian samen met de bazin af.

Dienster 1 (tot Ramo) Is dat je vrouw? Ze is niet lief, vind ik.

- Dienster 2 Nogal zakelijk, niet?
- Ramo Ze heeft zo haar dagen.
- Dienster 1 Een man hoeft toch baas te zijn. Een beetje toch? Mannen hebben toch meer oog voor zaken?
- Dienster 2 Ze behandelt je als een ezel. En dat ben je toch niet?
- Simba (tot de twee andere ezels) Die grieten proberen Ramo opstandig te maken. Dat ze maar oppassen. Evian laat niet met zich spotten.
- Londra Zouden ze belangstelling hebben voor Ramo? Met vrouwen weet je nooit.
- Toktok Wij kunnen het weten, wil je zeggen?
- Evian (op samen met Bazin) We passen de prijs een beetje aan, een extra kommetje melk en we zijn er. O, ja, en voor de ezels moet het een feestje worden.
- Simba (tot de twee andere ezels) Horen jullie dat? Een feestje. Gewoon alle drie tegelijk de pot in. Een grote pot!
- Londra Neen. Leer nu toch eens een beetje te geloven in mensen en een beetje te vertrouwen. We zullen dus eten krijgen.
- Toktok Een beetje meer dan gebruikelijk. Ik vind dat mijn pels te veel op mijn rug plakt. Zo een beetje ruimtelijk gevoel zou heerlijk zijn.
- Simba Ik zorg er wel voor dat jullie wat bewegingsvrijheid hebben, maar ik vraag dan ook wat volgzzaamheid. Wie wil gaan vluchten beëindigt zo mijn vriendschap.
- Evian (tot Ramo) Zorg maar voor de ezels en neem een goed bad. Nu ruik ik dat je een dief was. Gebruik wat zeep zodat je wat anders riekt. En gedraag je. Morgen zien we wel. Eens we die beurs terug gegeven hebben, kunnen we nog eens praten. Vooruit!

Ramo met de 3 ezels af, Evian geniet nog van de avond en de ondergaande zon. Achter de rotsen zien we Rudra, terwijl de belichting bijna minimum is, richting stal van de ezels sluipen.

Einde scène 6.

Scène 7

Bij de opkomende zon zien we Elian ochtendwegingen maken. Turnoefeningen, maar het lukt niet zo best, waarschijnlijk oefent ze niet genoeg en niet regelmatig genoeg. Ramo komt in sportief tempo van links achteraan op, doet wat bewegingen en loopt in kleine pasjes naar de herberg. Elian merkt hem op.

Evian (roept) Hela! Wat gebeurt er hier?

Ramo Ik was aan het sporten. Armen en benen laten bewegen op mijn tempo.

Evian Daar zie ik het nut niet van in. Jouw tempo. Thuis was je een zonneklopper eerste klas. En nu speel je de sportman. Bewegingstherapie.

Ramo Ik wilde wel ontbijten maar iedereen sliep nog, veronderstelde ik. Als ik moet kiezen tussen eten of sporten dan verkies ik voor het versterken van mijn maaginhoud.

Elian Loop snel langs de dieren. Kijk of ze genoeg eten hebben en vul de zakken voor onderweg.

Elian doet verder. Ramo naar de stal. Hij is meteen terug.

Ramo (paniekerig) De, de, de ezels zijn weg. En de centen ook.

Elian Dat kan niet. Dan moet er iets speciaals gebeurd zijn. Simba zal nooit vluchten.

Ramo De anderen zullen hem overtuigd hebben.

Elian Dat is een ramp. Met wat gaan we nu ons verblijf betalen?

Ramo Indien een van de ezels er nog was, dan konden we die verkopen aan de bazin.

Elian Mijn ezels zijn trekdieren. Geen wandelende vleespotjes.

Ramo Wat nu?

Elian Jij bent de man. Jij neemt de beslissingen. Zeker als sportman moet je een goed overzicht hebben. Ga die ezels zoeken! Komaan!

Ramo Van al dat sporten heb ik honger gekregen. Ik vermoed dat het ontbijt zo op de tafel zal gezet worden. En je weet het: sommigen eten voor twee, als ze niet thuis zijn. Als ik te laat kom...

Elian Jij zult te laat komen, tenzij je vlug de ezels gevonden hebt. Vooruit!

Ramo terug naar de achterkant, de stal.

Ramo Ik kan de sporen goed zien. En is ook een spoor van voeten. Een zware indruk.

Elian Vooruit.

Ramo volgt de sporen die leiden naar links achter.

Elian De ezels? Op zichzelf geen probleem. In de woestijn is alles mogelijk. Maar de centen zijn ook weg. Heb ik nu teveel vertrouwen gegeven?

Elian kijkt naar de plaats waar Ramo afgang en zet zich neer.
Even later geluid van ezels.

Ramo (roept) Ik heb ze gevonden. Ik heb ze.

Evian kijkt naar de richting van waar het geluid kwam. (links achter)
Ramo staat achter Rudra en is omgeven door de 3 ezels. Ramo draagt de beurs om zijn nek.

Rudra gevolgd door Ramo en de 3 ezels stappen richting herberg.

Evian Wat was er gebeurd?

Ramo Dat weet ik niet. Maar ik heb ze terug en ook de centen. Zeg nu nog eens dat ik niets kan en niks doe.

Simba Echt een volwaardige nietsnut. Had ik aan dat beekje niet gewacht dan had Ramo hij ons nooit gevonden. En die Rudra heeft van mij twee stevige trappen tegen zijn malse poep gekregen. Kijk maar eens: hij loopt er als een kreupele rond.

Londra Wij hebben toch ook ons deel gedaan?

Toktok Ik had het direct door. Ik sliep maar met een oor en hoorde die dief aankomen, maar ik was meteen wakker. Hij pakte de beurs met geld en liep meteen naar buiten. Maar dat was zonder ons gerekend, hé collega's?

Londra Ik wilde hem nog een van mijn ferme trappen tegen zijn vet achterste geven maar kwam net te laat. Simba had reeds een geslaagde poging ondernomen.

Simba Wij zijn een stevige ploeg vrienden. (wrijft met hoofd tegen de 2 andere ezels en samen maken zij een vertrouwd ezels geluid.)

Elian Hoe komt het dat hij (Rudra) er als een kreupele bijloopt? Heb jij hem een schop tegen zijn achterste gegeven? (tot Ramo)

Ramo (heftig) Neen, natuurlijk niet. Daar dienen die ezels toch voor.

Elian (tot Rudra) Jij zult het ook nooit afleren! Jij bent en blijft een dief. We kunnen je ook ergens in een ravijn dumpen. Of met je eigen zwaard een mannetje tekenen op je dikke buik.

Rudra Ik bedoelde het zo niet. Ik moet toch ook leven?

Elian Maar als jij doodgaat, zou iemand dat betreuren? Wie zal je missen?

Rudra staat er een beetje ongelukkig bij.

Rudra Ik heb wat pech, de laatste tijd. Maar soms doe ik toch ook goede werken?

Eliaan Als ezelverkoper heb je even een eerlijk beroep uitgeoefend, maar je verkocht je ezels tegen woekerwinst.

Rudra Ik had in lange tijd niet meer lekker gegeten en een goudstukje meer of minder maakt voor de koper toch niets uit?

Eliaan (tot Rudra) Als je vlug kunt lopen dan laat ik je vrij. Als je wat traag loopt dan zullen de ezels je nog een handtekening geven. Vooruit!

Rudra kijkt rond en plots loopt hij, al mankende aan zijn linkerbeen, naar links achteraan, af. De 3 ezels lachen en maken een typisch ezels geluid.

Eliaan, die tussendoor aan een broodje at, breekt van haar brood een stukje en geeft dat aan Ramo, die verschrikt aanneemt.

Eliaan Simba, jij mag voortaan de beurs dragen. Vooruit, Ramo, hang de beurs om de hals van Simba. (tot Ramo) En jij, jij mag de ezels terug naar de stal brengen. En zorg dat ze nog eens wat lekkers te eten krijgen. Nadien kom je maar naar de gelagzaal. Ik vermoed dat de bazin lekkere confituur heeft. Zo een magere sprinkhaan als man is ook niks. Een beetje aandikken laat je verstand misschien wat sneller werken. En je had de beurs met geld mee naar de kamer moeten brengen.

Ramo En nu moet een gewone ezel er voor zorgen.

Eliaan Ja, maar die gewone ezel heeft bijzondere talenten. Hang die beurs om zijn hals en ik ben zeker dat alles veilig is.

Ramo De ene ezel is de andere niet, hé! (hangt beurs om de hals van Simba, die dankbaar naar Eliaan kijkt)

Ramo met de 3 ezels af

Eliaan (die de ezels nakijkt) Hopelijk vinden wij die lieve vrouw en die grote magere man terug. Dat zou mooi zijn. En misschien zien we dat kindje nog wel. Het is al lang geleden dat ik nog een klein kindje heb gezien. (eet verder van het stuk brood dat haar nog rest, stapt richting herberg) Voor hoeveel ezels moet ik nu eigenlijk zorg dragen? (af)

Einde scène 7

Begin scène 8

De zelfde ochtend. Jozef en Maria hebben geslapen onder een boom, heel dicht bij elkaar. Volledig toegedekt met een dik deken.

Maria (heft haar hoofd op, kijkt naar Jozef) Hallo! (Jozef blijft slapen) Hallo! Lig je niet wat te dicht tegen mijn lichaam. Je gaat met al mijn warmte lopen!

Jozef (traag, ontwakend) Je zei dat je ...het koud had.

Maria Waar moest je liggen?

Jozef (trraag recht) Aan je voeten. Jij zegt altijd dat als je koude voeten warm krijgen, je overal warm krijgt. En daarom...

Maria En hoe kom je dan hier terecht?

Jozef Ja, hoe kom ik hier terecht? A! Nu weet ik het. Ik zal het gevoel gehad hebben dat je voeten al voldoende opgewarmd waren en dan, ja, dan,...

Maria Ja, en dan, ... Er is toch niets gebeurd, hoop ik?

Jozef Wat bedoel je eigenlijk. Ik ben nog niet goed wakker en dan ben ik wat traag...

Maria IK wil zeggen: geen aanrakingen?

Jozef Hoe kan dat nu? Met al die doeken en sjaals. Je bent bijna gemummificeerd. Al zou ik dat ten zeeerste betreuren.

Maria Je hebt niet geprobeerd

Jozef Ik zou niet durven. Het kindje zou dat meteen voelen. Ik heb je wel een afwezig kusje gegeven. Zo eentje tussen twee ademhalingen in. Een heel kleintje maar. Om je temperatuur te meten.

Maria En mijn voeten dan?

Jozef Dat was in orde. Gelukkig dat ik gedurende de nacht niet moest ingrijpen. Alleen met mijn blote poep zou ik ze dan wat kunnen opwarmen. Maar dan moest ik mijn broek afsteken.

Maria Ja, het was koud deze nacht. Zo buiten slapen is wel gezond, zeggen de mensen.

Jozef De mensen? Ja, maar die zie je hier niet. Die zitten knusjes warm, binnen. (keert zich naar Maria) Jammer dat hier geen huizen staan of herbergen waar je wel binnen mag, als je geen centen hebt.

Maria Wat verder is een vallei. Het zal daar wel warmen zijn.

Jozef Deze nacht zullen we wel iets vinden. Maar geen centen is erg. Ik had nog net voordat we vertrokken een dak getimmerd en die centen ook in de beurs gestoken. Ik dacht dat we op de terugweg wel ergens iets lekkers konden gaan eten. Zo eens iets versterkends. Een stoofpotje van schapenvlees met melk en veel groenten.

Maria (recht) Zou je mij niet eens een beetje willen warm wrijven? Een klein beetje maar?

Jozef (beslist) Neen. Neen. Moest ik je vannacht wakker gemaakt hebben met een diefs kusje, dan was ik een dief, en nu... (recht naast Maria) Weet je wat goed is voor jou? Bewegen. Eerst voetje voor voetje en dan het tempo opdrijven. En met je armen gewoon spontaan bewegen.

Maria Of gaan we eerst iets eten? Er is nog brood in de tas.

Jozef Eerst wat bewegen en dan, dan smaakt alles veel beter.

Jozef en Maria zitten naast elkaar en genieten van de opkomende zon en een stukje brood en Kaas. Ze drinken ook van een bekertje water. Gezellig.

Maria Weet je, Jozef, het valt best mee.

Jozef Wat?

Maria Met jou samen een broodje eten, bij de opkomende zon. Mag ik wat korter tegen jou komen zitten? Soms heb ik koude rillingen.

Jozef En ik zweet langs alle kanten.

Maria Zal ik toch maar even dichterbij komen zitten?

Jozef Maar geen handtastelijkheden. En zeker niet kussen. Het schijnt dat dat ongezond is. Besmettelijk zelfs.

Maria komt tegen Jozef aan zitten.

Jozef Eigenlijk had ik dat niet verwacht.

Maria Wat?

Jozef Jij die altijd zo afstandelijk bent en nu naast mij komt zitten. Ik ruik zelfs je adem.

Maria Ik heb kou en ik maak dan van de nood een deugd.

Jozef Zo...

Maria Zo een gezellige morgen. Jij bent een lieve man, Jozef. Weet je dat?

Jozef Ja. Ik weet dat. Wacht maar tot dat de zon volledig op is en op volle kracht warmte geeft. Ik heb zo een gevoel dat je mij alleen maar op een koude morgen lief vindt.

Maria Misschien heb ik je altijd mooi en lief gevonden. Maar heb ik een beetje schrik van mannen. Mannen zijn zo anders.

Jozef Hoe anders?

Maria Mannen hebben een ruwe stem en een stekelige baard.

Jozef (doet met zachte stem) Ik noem je de liefste vrouw van heel de wereld.

Maria (neemt Jozefs hand vast.) We gaan nog een mooie tijd tegemoet, Jozef. Samen met ons kindje.

Jozef Maar ondertussen was ik deze nacht toch bijna bevroren.

Maria Je kunt het toch nog goed uitleggen.

Jozef Dat, dat is omdat jij er bij bent. (geeft Maria een vlugge kus)

Maria Zoiets had ik niet verwacht!

Ondertussen is de zon al volledig opgekomen.

Jozef Maar wel gekregen. Gratis. Indien we volgende nacht nog eens het geluk zouden hebben om samen, dicht bij elkaar, in openlucht te mogen slapen, dan is dit al een soort opwarmertje.

Maria (kijkt glimlachend naar Jozef) Met mannen weet je nooit.

Jozef (slaat Maria op haar achterste) Vooruit! Op stap! Indien we tijdig willen toekomen dan moeten we meteen vertrekken. Zo kunnen we onderweg nog wel een slaappleaats vinden. (doet een ezel na) Vooruit!

Maria Wat moet ik ons kindje daarvan zeggen, later?

Jozef Van wat?

Maria Van ...

Jozef Zeg maar: "Met mannen weet je nooit".

Einde scène 8

Begin scène 9

Na een dagje stappen is Maria moe en zoekt ze ondersteuning bij Jozef.

Jozef Mannen kunnen toch nog nuttig zijn, niet?

Maria (blijft staan) Ja. Maar alleen in extreme omstandigheden.

Jozef Zijn er gewone omstandigheden?

Maria Komaan zeg! Mijn voeten moeten twee lichamen dragen. Moest er mijn kindje niet zijn, dan wilde ik je toch wel tot een sprintje uitnodigen. Vroeger, toen ik jong was, ik bedoel héél jong, toen kon ik als de beste in de bomen klimmen.

Jozef Zoveel bomen staan er toch niet, in de plaats waar jij woonde.

Maria Eén boom is al genoeg, om te oefenen. Zullen we even gaan zitten?

Jozef Als je zegt dat je moe bent, dan moet ik als jouw trouwe begeleider, helpen. Hier. (helpt Maria. Even later zitten ze op een rotsblok. Maria sluit even de ogen)

Maria Nog even doorbijten en dan een deugddoende nachtrust.

Jozef En voor wanneer mogen wij ons kindje verwachten? Nog een week of twee? Voor mij geen probleem. Maar moest het dan zo dringend, mij leugens vertellen?

Maria (recht, kijkt naar Jozef) Wat hoor ik nu? Kun jij weken op voorhand zeggen wanneer je honger hebt? Ik wil zeggen het juiste moment? (Jozef schudt neen) Wel, slimmeke, bij vrouwen is dat ook zo. Een ander voorbeeld: kun jij zeggen wanneer een appel van een boom valt? Als hij rijp is, ja. Bij de geboorte van een kind is het ook zo. (ze houdt haar handen aan haar buik) Oei, het doet weer pijn. Het zal voor morgen of vannacht zijn, vermoed ik. Heb je daar iets tegen?

Jozef (ondersteunt Maria) Maar schatje toch! Ik weet met mijn zenuwen geen blijf meer. Hoe vlugger de geboorte, hoe vlugger de spanning weg is. Je weet toch dat ik oneindig veel van je hou, Maria! (geeft haar een vlugge zoen)

Maria Kom, op naar een grote boom met veel schaduw.

Jozef Huizen zullen we hier niet vinden. Hutten voor schapen ook niet. Het is wat dor voor schapen. Ons kindje in openlucht geboren worden, dat kan toch niet.

Maria Jij moet terug leren geloven. Geloven in de toekomst. Geloven in mekaars vriendschap. Jij en ik, Jozef. Wij samen.

Jozef Maar zo een klein kindje, in openlucht. Kom, verder!

Maria Zonder jou was deze tocht bijna onmogelijk geweest.

Nadat ze enkele stappen gezet hebben (van links naar rechts), blijft Jozef opeens staan.

Jozef Hé! Kijk eens Maria! (wijst naar rechts achter)

Maria Een koninklijk paleis!

Jozef Een vervallen hut voor schapen en herders.

Maria Voor mij een koninklijk paleis. Met bad en stookplaats en rustplaats. Een luilekker leven!

Jozef Het zal wel eens anders kunnen overkomen. Vuil en vettig. Ratten en ander ongedierte.

Maria Je doet me koude rillingen krijgen.

Jozef Maar ik zal je beschermen, schatje! (wrijft over haar arm)

Maria Gaan we nu verder of niet?

Jozef Jij mag kiezen: in openlucht slapen of in een schapenstal?

Maria Misschien liefst toch maar in die schapenstal. Als jij mijn hand wilt vasthouden.

(ze gaan binnen in de schaapsstal.)

De schaapsstal is gemaakt van enkele wanden, maar de zijden naar het publiek toe zijn zonder muren.

Jozef Normaal, zou ik je over de dorpel dragen? Maar gezien de omstandigheden ...

Maria Zo zijn mannen nu eenmaal! Uitvluchten! (stapt binnen, Jozef komt binnen en kijkt rond, en ziet een soort voederbak.)

Jozef (maakt het “bed” op met doeken en dierenhuiden.) Schatje, wat vind je ervan?

Maria Geef me eerst eens wat te drinken, Jozef! (Maria gaat op het bed zitten, Jozef geeft haar drank via een kruik, kruik terug in tas.) Ik denk dat het vandaag gaat gebeuren, Jozef. Ben je er klaar voor?

Jozef (een beetje afwezig) Ja, ja zeker!

Maria (legt zich in haar bed, Jozef dekt haar toe) Dat voelt heerlijk.

Jozef En wanneer komt dat kindje nu?

Maria Denk aan mijn verhaaltje van die appel.

Jozef Het is al bijna donker. Zal ik eerst wat eten? (naar Maria toe) En jij?

Maria Neen. Ik heb geen honger. Ik voel precies dat er iets is dat knaagt. Pijn ook.

Jozef (kijkt naar stuk brood) Veel is er niet meer. Ik zal een stukje voor je laten. Voor als je toch goesting zou krijgen. En voor ons kindje.

Plots schreeuwt Maria even.

Maria (beetje paniekerig) Jozef, kom, hou mijn hand vast. (Jozef neemt haar hand vast)

Jozef Als je nog eens echt pijn hebt, zal ik je een stevige zoen geven.

Maria (schreeuwt luid) Ons kindje! Welkom, Jezus! (Plots wordt het stil en even later horen we Jezus luid schreeuwen.) Ons kindje!

Jozef (neemt kindje en legt het bij Maria, kindje zwijgt) Is dat alles? Ik dacht dat ik hier of daar moest duwen of zo... Als het niet meer is, dan kunnen we nog aan enkele kinderen denken.

Maria Ik ben echt tevreden van jou, Jozef.

Jozef En ik heb niets gedaan!

Maria Bij een geboorte moeten mannen niet meer doen. Als ze rustig blijven en geen paniek veroorzaken, dan is dat al veel.

Jozef En wil je nu een stuk brood? Ik heb nog een stevige homp brood. De korst heb ik al opgegeten, zo kun jij het malse brood opeten.

Maria Dank je, papa! Kom op met dat brood en laat me nog eens goed drinken.

Jozef geeft brood en water aan Maria.

Jozef En voor het kindje?

Maria Melk van de moeder. Zo van de borst. Jij moet wel eerst even wegstippen en dan mag je zien hoe gezond ons kindje is. Jij bent een fantastische papa, Jozef!

Maria geeft brood en waterkruik terug. Het kindje schreeuwt even, maar wanneer Maria borstvoeding geeft aan het kindje is het plots stil, heel stil. Jozef gaat naast het bed staan en kijkt naar het kindje dat melk drinkt. Even willen we het publiek laten genieten van het gelukkige gezinnetje. Jozef geeft Maria een stevige zoen.

Jozef Jij bent een echte moeder, Maria! Dit mooie moment zal ik niet vlug vergeten.

Maria (neemt Jozefs hand vast) Dit moment zullen we nooit vergeten.

Jozef Ons kindje had toch op een andere plaats kunnen geboren worden. In een mooie gelegenheid. Hier, nu, in een verlaten stal.

Maria Maar geboren in een liefdevolle omgeving. Wij zijn maar arme mensen, Jozef, maar toch heeft ons kindje onze liefde ervaren. Wij zullen hem met liefde grootbrengen. Vanaf nu begint een nieuw leven voor ons.

Jozef (omhelst zijn vrouw en gaat in de deuropening staan en kijkt naar de verte) Het zal zo gaan donker worden.

Maria Onze kindje zal ons licht geven. Het wordt nooit meer donker.

Jozef zet zich op een soort stoel en dommelt in. Ook het kindje slaapt. Plots hoort men mensen die praten.

Ramo (of) Mag ik nu eindelijk eens gaan rusten?

Elian (of) Neen. We moeten nog verder. We stappen totdat het donker is. En dan kun je rusten. Jij zou rusten voordat je moe bent. Stappen, man! Denk er om: we zoeken die vrouw met die lange slome man. Ik wil hun die beurs centen terug geven.

Ramo (op, links achteraan, blijft staan, kijkt rond) Wat is het hier mooi. Hé, vrouwtje, ik zie (wijst) een lichtje branden.

Elian (op, blijft staan) Ik zie niets.

Ramo Doe je ogen open. Alle twee. (wijst) Is dat geen lichtje daar?

Elian Ik zie niets. Daar kan ik toch niet aan doen, zeker?

Ramo Rechts (wijst) naast die grote rotsblok.

Elian Een lichtje? Komaan zeg. Wie zou daar zo laat in de avond met een kaars of olielamp rondlopen? (doet een paar passen voorwaarts) Nu je het zegt. Je hebt gelijk. Wat zou dat kunnen betekenen? Een vallende ster? Zo vroeg ik de avond? Toch weer geen dieven zeker. (kijkt naar de drie ezels) Simba, kunnen dat dieven zijn? (Simba doet een paar passen voorwaarts, kijkt rond, schudt het hoofd en maakt een ezels geluid, tot Ramo) Hang een doek op de beurs met centen. (Ramo hangt een doek over de beurs met centen)

Ramo Het lijkt alsof het licht regelmatig flikkert. Er moeten daar mensen zijn.

Elian Een lichtje. Zou het kunnen dat daar mensen zijn?

Ramo Iedereen die in de buurt is, kan hier verdwalen. Ja, dat kunnen mensen zijn.

Elian Dat dacht ik toch ook.

Ramo En misschien hebben die wel vers brood en nog echt lekkere dingen.

Elian Waarom zouden ze die lekkere dingen aan jou geven? Jij hebt toch al genoeg gegeten? Of wil je weer zo een dikke buik als een olifant. De dikke huid is er al.

Ramo En jij die vroeger zo lief voor mij was...

Elian Toen kende ik je nog niet. Zodra de kleur van je huid verandert, zal ik je terug echt liefhebben.

Ramo Dan loop ik vanaf morgen altijd in de zon.

Elian Dat bedoel ik niet, slimmeke! Kom, vooruit.

Elian en Ramo gevolgd door de 3 ezels met Simba op kop stappen van links achteraan naar links vooraan, op korte afstand van de stal waarin Jezus geboren is. Ze blijven links vooraan staan.

Ramo Zie je wel! Er brandt echt licht in die vervallen stal. Er op af!

Elian Stop! Wacht even. Dat doe je toch niet! Zo maar de rust en vrede van mensen verstoren.

Ramo Iedereen die zich hier in deze woestijn bevindt, is gelijk. Alleen sukkelaars bij de gratie van het zonlicht.

Elian We kunnen eerst voorzichtig in de richting van die schaapsstal stappen. Dan kunnen we nog altijd terug zonder dat men ons opgemerkt heeft.

Ramo En die lekkere dingen dan?

Elian (praat zachter, nu ze op korte afstand van de stal staan) Een man en een vrouw en een kindje.

Ramo Ik ga terug. Dat is het koppeltje dat ik onhandig om centen gevraagd heb.

Elian Gebedeld zonder potje in de hand, bedoel je. En jij gaat voorop!

Even later staan ze in de ingang van de stal. Simba ziet dat het Maria en Jozef zijn en ziet ook het kindje. Hij laat een typisch ezelgeluid horen, kijkt naar het kindje en wrijft met zijn hoofd tegen het lichaam van Maria en Jozef. Elian en Ramo blijven in de deuropening staan, achter hun de 2 andere ezels.

Elian Dag. Mogen we even binnen komen?

Jozef Dag allemaal! Mooi dat jullie onze ezel terugbrengen.

Elian (ziet kindje, doet stap in de richting van het kindje, enthousiast) Wat een mooi kindje! Mag ik het pakken? Zo een mooi kindje. (steekt handen uit) Mag ik?

Maria Zeker, maar het is nog maar net geboren. Het heeft nog wat koud. Het moet nog even wennen aan de buitenlucht.

Elian En hoe heet dit mooi kindje?

Maria Jezus. Gewoon Jezus.

Elian Wat een mooie naam!

Jozef ziet dat Simba de beurs met centen om zijn hals heeft hangen.

Jozef Onze centen! Wat een wonder.

Elian Het is geen wonder. Gewoon wat geluk gehad en ook omdat Simba, jullie ezel die helemaal geen ezel is, een aardig handje heeft geholpen. Het is een lang verhaal.

Jozef Niet vertellen. Misschien later. Laat ons nu eerst rustig gelukkig zijn. (tot Ramo) Hou de beurs maar goed om je hals, Simba! (streelt Simba)

Ramo (stapt op Jozef toe) Ik moet me nog verontschuldigen, voor...

Jozef Ik heb alles begrepen. Jij hebt een fantastische vrouw.

Elian (zacht zodat vooral Ramo het kan horen) Nu begint je huid een mooie kleur te krijgen. Morgen voelt ze misschien al wat zachter aan.

Maria Maar kom toch binnen. Nog even en het is helemaal donker.

De twee ezels gaan naast Simba staan. De 3 ezels staan nu aan de achterkant van de kribbe.

Toktok (tot Simba en Londra) Het leven kan toch mooi zijn, niet?

Londra Het is te zien hoe het afloopt. Als je in een stoofpotje belandt dan kan het alleen maar gezellig warm en vol smaak aflopen.

Toktok Ik bedoel...

Simba Sommige mensen zijn van natuur lief en zacht, anderen moeten het nog leren. En dat lukt iedereen indien men de tijd neemt. Maar sommigen doen dat op een verkeerde manier.

Toktok Zoals Rudra...

Simba Ach, eigenlijk is dat een sukkelaar. Centen stelen met een oud verroest zwaard als dreigement. Centen om te kunnen eten. Indien hij een klein beetje wilde gaan werken in een wijngaard of bij een huizenbouwer...

Maria (doet teken aan Elian dat ze het kindje mag vasthouden) Kom!

Elian (snelt naar het kindje toe en neemt het kindje heel zacht over van Maria) Een mooi kindje. Nog nooit zo een mooi kindje gezien.

Jozef (geniet en lacht, kijkt naar Ramo) Man, jij zou zeker nog iets positiefs kunnen doen.

Ramo Mijn huid moet eerst nog wat van kleur veranderen.

Elian (lacht, tot Jozef) Dat is iets onder ons. (tot Ramo) En waarom ook niet, hé!

Ramo streelt het kindje.

Elian Het regent. Het regent. (kijkt rond)

Maria (lacht) Wat een gezond kindje. Wat een gezond kindje! (kijkt naar Jozef) Jozef, haal de doeken. Je kunt het meteen leren. Poepje droog wrijven en dan een propere doek tussen de beentjes.

Jozef neemt het kindje over van Elian, legt het neer en verandert van doek. Ondertussen is het bijna donker geworden. Nog wat geel-roodachtige schijn blijft over. Elian danst van vreugde.

Elian (zingt, zoekt naar de tekst van een liedje) Jezus, ...Jezus...

Jozef gaat naast het bed van Maria staan, Elian en Ramo langs de andere kant, de drie ezels, met Simba in het midden achter het bed.

Elian zet het liedje in. Iedereen zingt mee. Het wordt donkerder. Er is alleen het oliepotje dat licht geeft. Wanneer het liedje eindigt en iedereen blij naar Jezus kijkt, begint Jezus meteen luid te schreeuwen. De ezels maken samen even geluid, Jezus zwijgt en lacht.

Een verre ster brengt licht eerst van ver en klein, nadien sterker en groter. Als de ster zich zou kunnen verplaatsen dan zou dit mooi zijn. Op het laatste geeft de ster héél veel licht. Op de achtergrond de melodie van het liedje.

Jezus is geboren

Tekst en muziek: Frans Busschots

Ref.

Jezus, Jezus is geboren

In een verlaten stalletje

Zonder dat burenen het konden horen

Jezus, Jezus is geboren

Helemaal alleen, voor iedereen

Met veel liefde en een brede lach

Warmte gevend, dat mag!

Op een nacht

Totaal onverwacht

Kwam hij

Lief en zacht

Voor iedereen

Voor altijd

Een beetje koud

En hulpeloos

Kwam hij

Naar ons toe

Met een blije lach

Maar ook een beetje moe

Maria

En haar man Jozef

Waren

Gelukkig en blij

Met veel liefde

Voor iedereen

einde